

[Bjerre.]

behandling kan give oplysninger — også til det ærede medlem hr. Steincke, der jo så varmt forsvarede sit eget barn og til en vis grad gik imod de ændringer, der er foretaget i det lovforslag, som det ærede medlem tidligere har fremsat. Jeg tror, der i udvalget kan blive lejlighed til en frugtbar drøftelse.

På mit partis vegne kan jeg tilsige villig og hurtig behandling af begge disse lovforslag i udvalget.

Malechau: Efter krigens og besættelsens ophør i 1945 undgik vi heldigt den såkaldte „lange knives nat“, men det var da også nødvendigt at gennemføre ekstraordinære straffebestemmelser, omend det skete med stor betænkelighed, fordi de skulle have tilbagevirkende kraft. Straffelovstillægget var dog kun beregnet til anvendelse overfor forbrydelser, der var begået under den da afsluttede besættelse, hvorfor vi nu kun har og altså også i fremtiden kun vil have straffeloven af 1930 og dens bestemmelser at rette os efter i en eventuel lignende situation eller overfor tilsvarende tilfælde. Alle kan vist være enige om, at det bør undgås at vedtage love, ikke mindst af denne art, med tilbagevirkende kraft. Det rigtige må være, at det på forhånd klart og tydeligt tilkendegives befolkningen, hvad man ikke må gøre f. eks. under en eventuel besættelse, altså hvad der er straffbart, og hvad man risikerer, dersom man alligevel gør det. Det ville have været godt, om man før den sidste krig havde haft en lovgivning som den, vi her forbereder.

Det foreliggende lovforslag om ændringer i den borgerlige straffelovs kapitler 12 og 13 om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og om forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m. m. har ikke haft nogen lèt eller hurtig gang gennem rigsdagen, idet lovforslaget har været fremsat og behandlet i flere samlinger. Det er dog ikke så mærkeligt, fordi det nu engang er et meget vanskeligt område at lovgive på, men det er til gengæld så livsvigtige forhold for landet i en dødsens alvorlig situation, det her drejer sig om, at man hverken af ubehag eller ulyst kan undlade at tage stilling dertil, men må tage de nødvendige forholdsregler i lovgivningen allerede på nuværende tidspunkt.

Udviklingen har bevirket, at bestemmelserne i straffeloven af 1930 faktisk ikke tilstrækkeligt dækker tingenes tilstand i dag. Som det er sagt af det juridiske udvalg, har ideologernes voksende betydning medført, at mange, som vi så det under den sidste

verdenskrig, sætter hensynet til ideologien over deres nationale pligt.

Noget forholdsvis nyt er desuden begrebet femtekolonne, en foretelse, som bl. a. har det formål at yde hjælp til fjenden under krig eller besættelse. Om så de bestemmelser og forholdsregler, der indføres ved de lovforslag, vi her behandler, er tilstrækkeligt tydelige, eller om de måske kunne være endnu skarpere, kan diskuteres, men jeg vil dog alt i alt mene, at resultatet, man er kommet til efter lange og mange overvejelser, er noget nær det rigtige og det forsvarlige.

Under behandlingen i det andet høje ting er det oprindelige lovforslag undergået visse ændringer, ændringer, som af den højtærede justitsminister ved forelæggelsen her for et øjeblik siden betegnedes som ikke allesammen værende forbedringer. Jeg hørte også det ærede medlem hr. Steincke udtale, at heller ikke han var tilfreds med alt det, der var foretaget i det andet høje ting.

Ifølge det foreliggende lovforslag har man stadig lov til uantastet at have hvilken politisk mening man vil, og man behøver endda heller ikke at holde sine anskuelser for sig selv. Man må også gerne sympatisere med en fremmed magt — heri betyder lovforslaget ingen indskrænkning eller forandring —, men man må ikke søge den fremmede magts hjælp til at forandre de politiske forhold i landet eller få den til at blande sig i vore indre forhold. Man må under krig eller besættelse hverken med råd eller dåd bistå fjenden, og der findes i forslaget til ændring af straffelovens § 102 en række eksempler, som naturligvis ikke er udtømmende, på, hvad man forstår herved, så enhver faktisk kan læse sig til, hvad han må eller ikke må, dersom han ikke er klar over det. Man må heller ikke under krig eller besættelse have økonomisk samarbejde med fjenden, når dette sker på utilbørlig måde.

Spionage — §§ 107 og 108 — er naturligvis også strafbar, hvad det givetvis bør være.

Den højtærede justitsminister gennemgik i sin forelæggelsestale udførligt det foreliggende lovforslag. Det er derfor overflødigt og tidsspildende at gå i enkeltheder, og jeg skal blot omtale nogle enkelte ting.

Jeg synes, det er godt, at § 99, stk. 2, definerer, hvad der forstås ved besættelse: fremmed besættelse af dansk statsområde, når og så længe den påtvinges landet ved magtanvendelse eller trusel herom. En definition af krig findes ikke og er efter min mening heller ikke påkrævet; det ved alle hvad er.

Det er sikkert rigtigt, når § 101 i det op-